

Udvalgets spørgsmål til økonomi- og erhvervsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmålene og svarene er optrykt efter ønske fra S.

Spørgsmål 1:

Hvilke argumenter er der for at fravige princippet om, at retsfor skrifter, der er bindende for virksomheder og borgere, offentliggøres på dansk i Lovtidende?

Svar:

Det er alene de tekniske specifikationer, der med forslaget vil kunne få retsvirkning uden at foreligge på dansk. De tekniske specifikationer er typisk fælleseuropæiske eller internationale standarder. Standarder af denne art vil alene fungere som retsskabende i de situationer, hvor der henvises direkte til dem i en lov eller en forskrift, eller hvor en standard er indarbejdet i en forskrift.

Enhver anden brug af standarder er frivillig, og dermed ikke underlagt kravet om offentliggørelse i Lovtidende.

Begrundelsen for at undtage fremmedsprogede standarder fra offentliggørelse i Lovtidende er, at de ikke retter sig mod den almindelige borger, men mod meget snævre kredse af virksomheder. Disse virksomheder arbejder i internationale, professionelt orienterede sammenhænge, hvor arbejds sproget ofte er engelsk. Virksomheden finder det nødvendigt at anvende standarderne på originalsproget. Ved at anvende originalsproget mindskes risikoen for, at der forekommer utilsigtede uoverensstemmelser mellem den danske udgave og den originalsprogede udgave med deraf følgende uklarhed om, hvorvidt der leves op til f.eks. et produktkrav.

Hvis et produkt f.eks. produceres i Kina, og producenten anvender en standard, der er oversat til kinesisk, mens den danske importør anvender samme standard, men oversat til dansk, er usikkerhedsproblematikken endnu større. I den situation er man nødsaget til at gå tilbage til kilden – det vil sige det originalsprogede dokument – for at fjerne eventuel fortolkningstvivl.

Hertil kommer, at oversættelse af standarder kan være uforholdsmæssigt dyrt. Det skyldes, at der ofte er ganske få virksomheder, der bruger den enkelte standard. For standarder vedrørende gasmateriel og gasapparater er der f.eks. kun 3 fabrikanter. For standarder for elektriske jordkabler findes alene én fabrikant. For standarder for fyrværkeriartikler er der 17 importører af fyrværkeriartikler, hvis produkter testes i forhold til 31 forskellige standarder. F.eks. kan nævnes standard EN 14035-38:2006 om fyrværkerierør. Dertil kommer, at standarderne kan være på flere hundrede sider. Disse fabrikanter vil typisk ikke efterspørge en oversættelse, da de foretrækker det præcise ordvalg og formuleringer i den originale version af standarden.

Endelig er standarder private dokumenter, som de nationale standardiseringsorganisationer har ophavsret til. Ud over omkostningerne ved oversættelse vil køb af standarder med henblik på offentliggørelse medføre yderligere udgifter.

Samlet set står udgifterne ved oversættelse og offentliggørelse af meget specialiserede standarder altså ikke altid mål med antallet af brugere af dem, særligt ud fra det perspektiv, at disse brugere generelt ikke efterspørger en oversættelse. Dette er gældende praksis i dag.

I fremtiden vil der være færre standarder, der undtages fra offentliggørelse i Lovtidende. Det skyldes, at EU-direktiverne i fremtiden vil blive udarbejdet i overensstemmelse med de principper, der blev fastlagt i Rådets resolution 85/C 136/01, og som kaldes »ny metode«. Efter ny metode vil de grundlæggende sikkerhedskrav, der stilles til f.eks. produkter, blive fastlagt i de enkelte direktiver, der skal implementeres i national ret, og det vil så være frivilligt, om man vælger at følge en standard.

Hvis man som producent vil være sikker på, at man lever op til sikkerhedskravene, kan man blandt andet gøre det ved at følge den standard, der er udarbejdet i EU-regi for det pågældende produkt. Det er ikke et krav, at man følger standarden. Hvis man vælger at producere noget, der ikke følger standarden, skal man på anden måde sikre sig, at man lever op til de grundlæggende